

FILEMON

Lees eerst Filémon 1 t/m 21.

Uit: The “berean workman”.

GEESTELIJKE RIJPHEID.

Er zijn sommigen die zich afvragen of Paulus werkelijk de auteur is van deze brief omdat er geen leerstellig onderwijs in wordt gevonden. In de tijd dat Paulus aan Filémon schreef had hij reeds “de openbaring der verborgenheid” geopenbaard. Zijn apostolische autoriteit is daarmee compleet. In deze brief noemt Paulus zichzelf ook niet een apostel.

Filémon is met een speciaal doel aan het eind van de brieven van Paulus toegevoegd. De brieven van Paulus zijn uitgegeven volgens het ontwerp van ‘opbouwning’ (of ‘stichting’).

Filémon vertegenwoordigt geestelijke rijpheid, alles samengevoegd geeft:

- Romeinen – Galaten** - bevattende de leer voor het grondvesten.
- 1 en 2 Thessalonicenzen** - het levende bewijs van die leer, voorbeelden.
- 1 en 2 Thimoteüs** -de leer voor het Lichaam van Christus, de noodzaak voor orde in de plaatselijke gemeente.
- Titus** - leer van de godsvrucht.
- Filémon** - hoe alles, wat Paulus heeft geleerd, toe te passen en de godsvrucht te onderhouden hetgeen God de plaatselijke gemeente heeft gegeven om daar in te blijven.

Filémon is de toepassing van godsvrucht. Paulus verteld Titus om de leer te versieren; daar is een grotere nadruk op werken.

Filémon is aan het eind van Paulus brieven geplaatst omdat het een kroonjuweel is van Gods instructies voor ons. Filémon leert ons hoe godsvrucht uitgeoefend moet worden.

Filémon was een man die gegrond en gevestigd was in de leer van Paulus. Paulus hoefde hem geen directe instructies te geven. (vers 21). Paulus geeft geen opdracht aan Filémon hoe hij moet handelen maar hij smeekt hem. (vers 9 en 10).

Filémon1:8-10:

“Daarom, hoewel ik grote vrijmoedigheid heb in Christus, om u te bevelen, hetgeen betamelijk is; Zo bid ik nochtans liever door de liefde, daar ik zo iemand ben, teweten Paulus, een oud man, en nu ook een gevangene van Jezus Christus”.

DRIE MENSEN:

- vers 1-7 : Filémon - de Vader – de benadeelde.
- vers 8 - 17 : Onésimus - de zondaar – de overtreder.
- vers 18 - 25 : Paulus - de middelaar (Zoon) – de middelaar tussen beide.

ENIGE “GENADE” PRINCIPES:

- Vers 6-7,22 - de zorg voor elkaar.
- vers8,9,14 - aan elkander onderwerpene.
- vers9,10 - teerhartigheid naar elkander toe.
- vers 12 - vriendelijke genegenheid naar elkander toe.
- vers 12,17,18 - plaatsvervanging.
- vers 15,16 - vergevensgezindheid.
- vers 16 - de voorrang geven aan elkander.
- vers 17 - elkander dienende.
- vers 19 - elkanders lasten dragen.
- vers 21 - Overvloedig in de liefde.

Filémon was een rijk man die een gemeente aan huis had. Onésimus was een slaaf die wegliep omdat hij waarschijnlijk iets had gestolen. De reden om dat te geloven is het feit dat hij geld nodig had voor zijn vlucht. Hij was dan niet alleen een weggelopen slaaf maar ook een dief.

Terwijl Onésimus te Rome was heeft hij Paulus ontmoet en is tot geloof gekomen. Paulus zegt tegen Onésimus dat hij weer terug moet gaan naar Filémon. Onder de Romeinse wet kon een weggelopen slaaf, als hij gepakt werd, geslagen, verminkt, of zelfs gekruisigd worden. U kunt zich voorstellen hoe groot de tegenzin bij Onésimus is geweest om weer terug te gaan naar Filémon. Daarom schreef Paulus deze brief voor Onésimus bestwil.

Onésimus kon aan de vervolging van de Romeinse wet ontkomen doordat Filémon hem zou adopteren in zijn huishouding. Wij moeten de overtreder aannemen en hem een legaal lid van de huishouding maken.

Vers 15: “Want wellicht is hij daarom voor een kleine tijd van u gescheiden geweest, opdat gij hem eeuwig weer zoudt hebben”.

Vers 21: “Ik heb aan u geschreven, vertrouwende op uw gehoorzaamheid; en ik weet, dat gij doen zult ook boven hetgeen ik zeg”.

Paulus had er vertrouwen in dat Filémon op een godvruchtige manier zou reageren op de ontstane situatie.

Vers 7: “Want wij hebben grote vreugde en vertroosting over uw liefde, dat de ingewanden der heiligen verkwikt zijn geworden door u, broeder!”.

Filémon zou meer doen dan wat Paulus van hem verwachtte.

Het principe van het weer aannemen is: Ontvang hem.

Zie de verzen 12,13,17:

12)-Doch gij, neem hem, dat is mijn ingewanden, weer aan.

13)-Ik had hem wel bij mij willen behouden, opdat hij mij voor u dienen zou in de banden van het Evangelie.

17)-Indien gij mij dan houdt voor een metgezel, zo neem hem aan, zoals mij.

Op wie drukt de last en de verantwoordelijkheid om te ontvangen? Deze last drukt op de benadeelde, en niet op de overtreder.

Galaten 6:2: “Draagt elkaanders lasten, en vervult alzo de wet van Christus”.

Je zou toch denken dat deze brief aan de overtreder geschreven zou moeten worden om hem te vertellen dat hij deze zaak recht moet zetten. Maar dat is niet zo, de brief is geschreven aan degene die sterk is. Filémon is iemand die gegrondvest is in de genadeleer en Paulus legt de verantwoordelijkheid op degene die geestelijk rijper was.

Vers 12 – Filémon moet Onésimus op een liefdevolle manier ontvangen op dezelfde manier alsdat hij Paulus zou ontvangen (vers 17). Er behoorde geen boosheid te zijn bij Filémon bij de ontvangst van Onesimus. Paulus verteld Filémon om Onésimus niet terug te nemen als een zondaar, gebaseerd op hetgeen hij had gedaan, maar op basis van wat hij nu is, een heilige

Vers 16: “Nu voortaan niet als een dienstknecht, maar meer dan een dienstknecht, namelijk een geliefde broeder, inzonderheid mij, hoeveel te meer dan u, beide in het vlees en in de Heere”.

1Thess. 2:7 en 8:

“Maar wij zijn vriendelijk geweest in het midden van u, zoals een voedster haar kinderen koestert; Alzo wij, tot u zeer genegen zijnde, u gaarne hebben willen mededelen niet alleen het Evangelie van God, maar ook onze eigen zielen, daarom dat gij ons lief geworden waart”.

Paulus toont wat er in zijn hart is, hij was toegenegen en vriendelijk, zoals een verzorgster koestert. Paulus bezag de de heiligen en de bediening niet als opstakels, maar eerder als een gelegenheid. Hij vertelde ze dat hij vriendelijk onder hen was en dat behoort ook onze onderlinge houding te zijn.

Efeziërs 4:31-32:

“Alle bitterheid, en toornigheid, en gramschap, en geroep, en lastering zij van u geweerd, met alle boosheid; Maar weest jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijk ook God in Christus u vergeven heeft”.

Onze reactie op een overtreding moet zijn in zachtheid en tederheid en niet in boosheid en bitterheid.

Paulus daagt Filémon uit om zacht te zijn, om gevoelig te zijn voor de noden die Onésimus mocht hebben. Filémon moet de ellende verzachten waarin de overtreder zich mocht bevinden. Paulus houdt Filémon verantwoordelijk om de overtreder te ontvangen en te trachten de mogelijke nood die hij heeft te verzachten.

Hoe Filémon Onésimus behoort te ontvangen:

Filémon 1:15-16:

“Want wellicht is hij daarom voor een kleine tijd van u gescheiden geweest, opdat gij hem eeuwig weer zoudt hebben. Nu voortaan niet als een dienstknecht, maar meer dan een dienstknecht, namelijk een geliefde broeder, inzonderheid mij, hoeveel te meer dan u, beide in het vlees en in de Heere”.

Filemon 15 – Filémon behoorde Onésimus voor eeuwig te ontvangen en meer als een dienstknecht, als een geliefde broeder. Filémon moet Onésimus niet beschouwen in zijn eerdere persoonlijkheid, dus niet langer als een dienstknecht, maar als een lid van het Lichaam van Christus.

Wij moeten elkander ontvangen gebaseerd op de eeuwige verwantschap in Christus. De beste manier om elkander te kennen is dezelfde manier waarop we Christus kennen: ken niemand nog langer naar het vlees

1Kor.4:3 - 7:

“Doch mij is voor het minst, dat ik door u geoordeeld wordt, of door een menselijk oordeel; ja, ik oordeel ook mezelf niet. Want ik ben mezelf van geen ding bewust; doch ik ben daardoor niet gerechtvaardigd; maar Die mij oordeelt, is de Heere. Zo dan oordeelt niets voor de tijd, totdat de Heere zal gekomen zijn, Die ook in het licht zal brengen, hetgeen in de duisternis verborgen is, en openbaren de raadslagen der harten; en alsdan zal een ieder lof hebben van God. En deze dingen, broeders, heb ik op mijzelf en Apollos bij gelijkenis toegepast, om uwentwil; opdat gij in ons zoudt leren, niet te gevoelen boven hetgeen geschreven is, dat gij niet, de een om een ander, opgeblazen wordt tegen de ander. Want wie onderscheidt u? En wat hebt gij, dat gij niet hebt ontvangen? En zo gij het ook ontvangen hebt, wat roemt gij, alsof gij het niet ontvangen hadt?”.

Die te Korinthe waren oordeelden elkander naar het vlees. Ze oordeelden Paulus naar het vlees en niet naar hetgeen hij was in Christus. De dingen die we zien zijn tijdelijk. Paulus verteld Filémon om Onésimus te ontvangen naar hetgeen hij niet ziet, de eeuwige dingen.

Paulus oordeelde zichzelf niet ten aanzien van zijn talenten. Paulus baseerde zijn bediening naar het oordeel van de Heere en niet naar het oordeel van mensen. Paulus tracht de vleselijke houding van de Korinthiërs, naar hem toe, te corrigeren.

Vers 17 - Paulus vertelt Filémon om Onésimus niet te ontvangen als een weggelopen slaaf die hem heeft gekwetst, maar als een broeder. Verwacht niet van de zwakke en onrijpe dat hij iets zal doen, maar verwacht van de sterke en perfekte om zijn verantwoordelijkheid te nemen. Paulus beschouwde Filémon als een compagnon.

Vers 19: “Ik, Paulus, heb het geschreven met deze mijn hand, ik zal het betalen; opdat ik u niet zegge, dat gij ook uzelf mij daartoe schuldig zijt”.

Paulus vertelt Filémon dat hij Paulus zou hebben ontvangen in de zin van zich schuldig te gevoelen. Paulus vertelt Filémon dat hij (Filémon) het is die aan Onésimus schuldig is.

De benadeelde is verschuldigd aan de overtreder.

Alleen genade kan iemand van ons in staat stellen om zo'n houding aan te nemen – dat we als benadeelden de overtreders zien als degene die we schuldig zijn.

Filémon was goed op de hoogte van het lijden van Paulus. Filémon begreep en wist dat hij Paulus schuldig was.

Galaten 5:13-15:

“Want gij zijt tot vrijheid geroepen, broeders, alleen gebruikt de vrijheid niet tot een oorzaak

voor het vlees; maar dient elkander door de liefde. Want de gehele wet wordt in één woord vervuld, namelijk in dit: Gij zult uw naaste liefhebben, gelijk uzelf. Maar indien gij elkander bijt en vereet, ziet toe, dat gij door elkander niet verteerd wordt”.

Er is een beperking aan onze vrijheid, we moeten elkander door de liefde dienen.

Efeziërs 4:25:

“Daarom legt af de leugen, en spreekt de waarheid, een ieder met zijn naaste; want wij zijn elkanders leden”.

“Naaste” = u en ik (leden van het Lichaam van Christus). Filémon moest Onésimus terugnemen, niet om hem te bijten of te vereten, maar om hem te dienen, de overtreder.

Het volgende vers vat de aan te nemen houding van Filémon kort samen:

Romeinen 12:16:

“Weest eensgezind onder elkander. Staat niet naar de hoge dingen, maar voegt u tot de nederige. Weest niet wijs bij uzelf”.

Kies voor de nederigen; het is namelijk veel gemakkelijker om voor degenen te kiezen die meer zijn dan u.

Filippenzen 2:2-5:

“Zo vervuld mijn blijdschap, dat gij moogt eensgezind zijn, dezelfde liefde hebbende, van één gemoed en van één gevoelen zijnde. Doet geen ding door twisting of ijdele eer, maar door ootmoedigheid achte de één de ander uitnemender dan zichzelf. Een ieder zie niet op het zijne, maar een ieder zie ook op hetgeen van de anderen is. Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was”.

We moeten eerst aan anderen denken. Ontvangt elkander als zijnde elkander schuldig. In nederigheid van geest, Christus was gelijk aan God maar hij zette anderen op de eerste plaats. In plaats van Zijn recht uit te oefenen om aanbeden te worden als Schepper God, koos Hij vrijwillig voor om anderen te dienen; Hij achte hen hoger dan Zichzelf.

Paulus vertelde Filémon: “Misschien was jij degene die benadeeld werd maar hier is de wijze hoe je zou moeten reageren....”.

We moeten anderen beter achten dan onszelf. We zijn schuldig om elkander lief te hebben. We zijn schuldig om elkander bij elke gelegenheid te dienen.

Vers 21 – Paulus wist dat Filémon gehoorzaam zou zijn en meer dan dat.

Filémon 1:21:

“Ik heb aan u geschreven, vertrouwend op uw gehoorzaamheid; en ik weet, dat gij doen zult ook boven hetgeen ik zeg”.